

РЕШЕНИЕ

№ 23529

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6430** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД, чрез адвокат Т. И., срещу Решение № ПИ-165/12.06.2024 г. на и.д. Директор на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. № С240022-022-00038296/28.05.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място]. С ПНОМ е наложен запор върху вземане от трето задължено лице - ТД на НАП в размер на 60,00 лв., произтичащо от Постановление с изх. №3866/2014/000400/26.05.2015 г., с което „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД с БИК[ЕИК] е назначен за пазач на движими вещи съгласно чл. 234, ал. 3 от ДОПК.

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че решаващият орган не е обсъдил направените в жалбата възражения. Инвокирани са доводи, че ТД на НАП, [населено място], не може да бъде трето задължено лице, защото не притежава самостоятелна правосубектност, съгласно Закона за НАП. ТД на НАП, [населено място] не е юридическо лице и няма самостоятелен бюджет, поради което не отговаря на условията на чл. 202, ал. 2 от ДОПК. Според оспорвания е невъзможно териториалната дирекция да бъде трето лице в производството по налагане на обезпечителни мерки, защото Директорът на ТД на НАП организира и ръководи териториалната дирекция и разглежда жалби срещу актовете на публичните

изпълнители. Със смесването на двете качества се нарушава предвидения в чл. 3 от ДОПК, принцип на обективност, защото фактите и обстоятелствата имащи значение за спора не биха могли да бъдат установени обективно. В жалбата са изложени твърдения за превратно упражняване на власт от страна на органите по приходите. Чрез наложения заповест всъщност се извършва прикрито прихващане по смисъла на чл. 129 от ДОПК, без да се провежда отделно производство по реда на тази норма. Процесното постановление на публичния изпълнител следва издадено съобщение за доброволно изпълнение, т.е. налице е хипотезата по чл. 221, ал. 4 от ДОПК.

По време на проведеното по делото публично заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Т. И., който поддържа жалбата, по аргументи подробно изложени в нея. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба в лицето на Директорът на ТД на НАП, [населено място], представляван от юрисконсулт С., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Срещу „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД е образувано изпълнително дело №241525138/2024 г. за принудително събиране на установени и изискуеми публични вземания, произтичащи от Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК по подадени от дружеството декларации за такса битови отпадъци № 22-220-1/18.01.2022 г., издаден от [община] за сума в общ размер на 287,62 лв. Издадено е Съобщението за доброволно изпълнение с изх. № С240022-048-0055463/07.05.2024 г., връчено по електронен път на задълженото лице на 08.05.2024 г.

С ПНОМ № С240022-022-00038296/28.05.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място]. С ПНОМ е наложен заповест върху вземане от трето задължено лице - ТД на НАП в размер на 60,00 лв., произтичащо от Постановление с изх. №3866/2014/000400/26.05.2015 г., с което „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД е назначен за пазач на движими вещи съгласно чл. 234, ал. 3 от ДОПК. Постановлението е издадено предвид това, че ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо вземане по изпълнителното дело и е връчено на жалбоподателя по електронен път на 03.06.2024 г.

При оспорването по административен ред решаващият орган, в лицето на Директора на ТД на НАП – С. не е възприел изложените в жалбата доводи и е потвърдил оспореното постановление с Решение № ПИ-165/12.06.2024 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е било съобщено на жалбоподателя по електронен път на 17.06.2024 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 24.06.2024 г. (вх. № 53-06-6277), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е

процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Със служебно известна на съда Заповед № 1149/15.04.2024 г. на Изпълнителния Директор на НАП, на Х. М. е възложено да изпълнява длъжността директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите, [населено място].

Съгласно разпоредбата на чл. 220, ал. 1 от ДОПК, когато публичното вземане не бъде платено в срок, публичният вискател го предявява за принудително събиране на публичния изпълнител по електронен път, като изпълнително производство се образува въз основа на предоставените данни за длъжника, изпълнителното основание и подлежащото на принудително изпълнение публично вземане.

Според чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител. По силата на чл. 221, ал. 4 от ДОПК, в случаите, когато не са наложени обезпечителни мерки, принудителното изпълнение върху вземания на длъжника и върху негови движими и недвижими вещи започва чрез налагането на заповор, съответно чрез вписването на възбрана, с постановление на публичния изпълнител.

Чл. 202, ал. 2 от ДОПК, сочи, че заповорът върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице, се налага чрез заповорно съобщение, което се изпраща на длъжника, на третото задължено лице и на банките и другите доставчици на платежни услуги, в които третото задължено лице има сметки.

В разглеждания казус страните не спорят, че срещу „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД е образувано изпълнително дело за принудително събиране на ликвидни и изискуеми публични вземания на дружеството, произтичащи от Акт за установяване на задължения по декларация по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК в размер на 287,62 лв.

Спорът се свежда до това, дали публичният изпълнител може да наложи заповор върху вземания на длъжника от трето лице, в случай, че третото лице е ТД на НАП, [населено място], чиито Директор се явява решаващ орган в производството по оспорване на ПНОМ, издадено от публичния изпълнител.

Видно от цитираното по-горе Постановление с изх. №3866/2014/000400/26.05.2015 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД е назначен за пазач на движими вещи съгласно чл. 234, ал. 3 от ДОПК, като на същия е определено месечно възнаграждение в размер на 120 лв., променено впоследствие на 60 лв.

Верни са доводите на оспорващия, че териториалните дирекции на НАП не са самостоятелни юридически лица и нямат собствен бюджет.

От друга страна, органът – публичен изпълнител, издал постановлението, с което „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД е назначен за пазач на движими вещи и му е определено възнаграждение, е в структурата на ТД на НАП, [населено място].

Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 24 от Устройствения правилник на НАП, териториалната дирекция, осъществява финансово-счетоводна дейност на дирекцията; осъществява предварителен контрол за законосъобразност преди поемане на задължения и извършване на разходи.

Буквалното и разширителното тълкуване на тази норма налага извода, че Териториалната дирекция, може да поема задължения и да извършва разходи на

парични средства. Аргумент в тази насока е издаването на Постановление с изх. №3866/2014/000400/26.05.2015 г., с което „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД е назначен за pazач на движими вещи съгласно чл. 234, ал. 3 от ДОПК и му е определено възнаграждение. След като орган в структурата на ТД на НАП, [населено място], в лицето на публичния изпълнител може да поеме, парично задължение от името на дирекцията, издавайки соченото постановление, няма пречка, дирекцията да бъде определена за трето лице, по смисъла на чл. 202, ал. 2 от ДОПК, върху чиито задължения към длъжника „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД, да може да бъде наложен запор.

По отношение на довода за засягане на прогласения в чл. 3 от ДОПК принцип на обективност, съдът намира, че в случая, освен общи оплаквания, не са изложени конкретни аргументи, в подкрепа на твърдяното нарушение, поради което намира същия за неоснователен.

Неоснователни са и доводите, че наложеният запор върху вземане от трето задължено лице има ефект на прихващане. Иа основание чл. 129 от ДОПК прихващане се извършва след проверка или ревизия с издаване на акт за прихващане или възстановяване, какъвто в настоящия случай не е издаден. Публичният изпълнител е изпълнил единствено предоставеното му от закона правомощие да наложи запор върху вземане на длъжника, с цел обезпечаване на публично вземане. Налагането на запор не представлява прихващане на вземане по смисъла на чл. 128 от ДОПК, защото с налагането му не се погасява задължението.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на и.д. Директор на ТД на НАП, [населено място] и потвърденото с него ПНОМ са законосъобразни, поради което жалбата следва да се отхвърли.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че ответника по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал разноски, на същия следва да се присъдят такива.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД, чрез адвокат Т. И., срещу Решение № ПИ-165/12.06.2024 г. на и.д. Директор на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. № С240022-022-00038296/28.05.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място].

ОСЪЖДА „Пропърти & Рентал Сървисиз“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната Агенция за Приходите, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основании чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

